

اثرات غفلت در دوران جنینی و آثار غفلت در دنیا

جبران ناپذیر بودن اثرات غفلت در رحم مادر و دنیا

یک لحظه غفلت؛ یک عمر پشیمانی!

همه ما در اغلب اوقات این ضرب‌المثل را تجربه کرده‌ایم! و تقریباً کمتر کسی است که در زندگی حداقل برای یک‌بار هم که شده به خاطر اثرات غفلت، شکست یا ناراحتی را تجربه نکرده باشد. انسان هم که موجودی فراموشکار است و به خاطر این خصلت ذاتی خود ممکن است یک اشتباه را بارها و بارها تجربه کند؛ در نتیجه دائماً نیازمند تذکر و یادآوری‌ست تا مبادا آنقدر در زندگی روزمره خود غرق شود، که نسبت به امور مهم دچار غفلت شود.

اجازه بدهید با یک مثال ساده قدری اثرات غفلت را برای خودمان ملموس‌تر کنیم. تصور کنید که در جاده درون شهری پر از ترافیکی در حال رانندگی هستید، به شدت عجله دارید و کمی هم دیرتان شده، همه فکرتان متوجه تابلوهای راهنمایی است که در طول مسیر نصب شده‌اند، تا مسیر را گم نکنید، ولی در یک لحظه حواستان پرت می‌شود و خروجی مورد نظر را رد می‌کنید. در این شرایط شاید لازم باشد مسیری را دور بزنیید و با توجه به شلوغی خیابان، مجبور شوید ساعت‌های طولانی و خسته‌کننده‌ای را رانندگی کنید تا بالاخره به مقصد برسید و این غفلت کوتاه باعث تشویش، نگرانی و شتابزدگی‌تان برای ادامه مسیر شود.

در حقیقت غفلت همان چیزی‌ست که ما را از هدفی که پیش رو داریم باز داشته، یا ما را از آن منحرف می‌کند. در این نوشتار قصد داریم تا با اثرات غفلت در دوران جنینی بیشتر آشنا شویم. بررسی کنیم که غفلت ورزیدن در حیات دنیایی چه پیامدهایی برای ما دارد؟ و در نقطه مقابل، نتایج همت داشتن در کارها چیست؟ اگر از آخرت خود غافل باشیم، تولدمان به رحم آخرت چگونه خواهد بود؟

غفلت جنین از عالم دنیا

رحم مادر و جنین در رحم مادر اساساً در دنیا و در احاطه آن قرار دارند، اما از جهان بی‌نهایت بزرگ‌تر و باشکوه‌تری که در خارج از رحم وجود دارد، غافلند. جنین در رحم مادر نمی‌داند که تنها چند سانتی‌متر آن طرف‌تر، عالم بی‌نهایت بزرگی جریان دارد که آدم‌ها در آن زندگی می‌کنند و اگر در اثر کوچکترین غفلت و بی‌توجهی مسیر مطابقت با شرایط زیستی عالم دنیا را دنبال نکند، دچار ضررهای جبران‌ناپذیری می‌شود.

ما هم زمانی که خود حقیقی‌مان را فراموش می‌کنیم، شبیه جنینی می‌شویم که در رحم مادر به طور ناگهانی حرکت به سمت تولد سالم را متوقف کرده و شروع به کسب چیزهایی می‌کند که اصلاً در شرایط دنیا کاربردی ندارند. جنین ممکن است پس از نه ماه زندگی خود در رحم مادر عضو اضافه‌ای به دنیا بیاورد و یا با کمبود و نقصان اعضا پا به این دنیا بگذارد. در حرکت جنین به سمت دنیا، تنها جنین‌هایی سالم متولد می‌شوند که به محض قرار گرفتن و لانه‌گزینی در رحم، حرکت صحیح خود را شروع کرده و تک تک ابزارهای لازم برای استفاده از امکانات دنیا را مهیا کرده باشند.

اثرات غفلت ورزیدن در دنیا

غفلت مساوی با بی‌توجهی و یا کم‌توجهی ما به سرنوشت و سعادت دنیا و آخرتمان است. اگر غافل باشیم، رفتار و اعمال‌مان را بدون دقت و آینده‌نگری دنبال می‌کنیم. عمرمان را صرف اموری می‌کنیم که نه در دنیا و نه در آخرت، برای‌مان سودی ندارند. تا جایی که گاهی خود حقیقی و ناخودمان را اشتباه گرفته و به دنبال کسب افتخارات کوچکی می‌رویم. موفقیت‌هایی که اگر هم در دستة کمالات باشند، کمال حقیقی ما به حساب نمی‌آیند. این که ما به جای پرداختن به امور اصلی وقت‌مان را

صرف امور غیرضروری می‌کنیم، از اثرات غفلت است. وقتی سرمایه‌گذاری در چیزهایی که برای ما تولید قدرت، شادی، آرامش و خوشبختی می‌کنند را رها کرده و به مسائلی می‌پردازیم که باعث رنج، غم و افسردگی ما می‌شوند، یعنی دچار غفلت شده‌ایم. در حقیقت غفلت ما از خود حقیقی‌مان باعث می‌شود که «خود»های کاذب ما روزبه‌روز بزرگ‌تر شده و بال و پر بگیرند و این درحالی‌ست که هر چیزی غیر از خود حقیقی ما تنها در دنیا کاربرد دارد و ارزشی در نظام آخرتی ندارد؛ در نتیجه تجهیزات کارآمدی برای زندگی ابدی ما به حساب نمی‌آید.

از اثرات غفلت این است که زحمات چندین ساله ما را در عرض چند دقیقه نیست و نابود کرده و از بین می‌برد. درست مانند کوهنوردانی که برای فتح قله اورست چندین ماه تلاش کرده‌اند، اما درست در لحظات پایانی دچار غفلت شده و با خارج شدن از مسیر سقوط می‌کنند. در واقع غفلت با سرگرم کردن ما به امور غیر مهم مانع پیشرفت و جمع‌آوری امکاناتی می‌شود که برای زندگی دنیا و آخرت ما ضروری‌ست و در نتیجه سرانجام باعث خسران ما می‌شود.

مسیر تکامل ما به محض اینکه از خودحقیقی‌مان غافل شویم، تغییر می‌کند و این لحظه، لحظه شروع تمام گرفتاری‌ها، کمبودها و بیماری‌های روحی ما مانند عصبانیت، بدبینی، حسادت و ... است؛ یعنی زمانی که از حرکت درست باز می‌مانیم و نیاز به یک تولد سالم در جهان آخرت را فراموش می‌کنیم، اما همان‌طور که غفلت و تردید ما را از حرکت به سمت هدف نهایی‌مان باز می‌دارد، تلاش، توجه و همت بالا هم می‌تواند باعث موفقیت ما شود.

اثرات غفلت در نظام آخرتی

هر چند لحظه تولد جنین برای ما شیرین و جذاب است، اما در صورت آماده نبودن جنین برای شرایط زیستی دنیا، عذاب‌آور و دردناک می‌شود. ما هم در صورتی که در لحظه با شکوه وفات از دنیا و تولد به آخرت برای شرایط پیچیده و بی‌نهایت ابدی

آماده نباشیم، دچار حسرت، عذاب و درد می‌شویم. شرایط زیستی پیچیده و پیشرفته آخرت آمادگی را ایجاب می‌کند و از آنجا که حرکت ما به سمت آخرت توقف‌ناپذیر است، حتی لحظه‌ای غفلت در دنیا هم می‌تواند ما را از مسیر رسیدن به غایتمان منحرف کند، در واقع غفلت در دنیا مانع تولد سالم ما به آخرت می‌شود.

طبق قاعده نسبت همان‌طور که جنین در رحم در احاطه دنیاست، ما هم در رحم دنیا، در احاطه عالم آخرت قرار داریم و با وفات از دنیا، تازه متوجه جهان با عظمت آخرت خواهیم شد. حکایت ما در دنیا مثل فردی است که در این عالم بی‌نهایت در یک اتاق شیشه‌ای قراق گرفته و تنها خودش را می‌بیند، در حالی که زندگی و رفتارش از آن سوی شیشه در مقابل دید همگان است. در واقع ما در عالمی بی‌نهایت شلوغ، پرهیاهو، پرکار و پر رفت و آمد زندگی می‌کنیم، در صورتی که خودمان نسبت به این توجه غافلیم.

در این مقاله به اثرات غفلت در دوران جنینی پرداختیم. گفتیم که جنین از دنیای بیرون از رحم مادر غافل است و اگر لحظه‌ای از حرکت صحیح باز بماند، تولد سالمی به دنیا نخواهد داشت. فهمیدیم که با توجه به قاعده نسبت میان رحم مادر با دنیا و دنیا با آخرت، انتخاب‌های ما در دنیا هم بسیار مهم بوده و تولد سالم ما به آخرت به پرهیز از خودفراموشی و غفلت نیاز دارد. در پایان منتظر تجربه‌ها و نظرات شما عزیزان در این خصوص هستیم.